

Mark was een oude man die zijn leven had geleid en in zijn herfst bezig was. Dus hij moest wel eens lachen als af en toe deze gedachte bij hem opkwam. Hij gniffelde zijn gedachte weg, maar wist ook dat als hij jong had geweest, er zeker werk van had gemaakt om de aandacht van deze lieve meid naar zich toe te trekken.

Maar deze oude man genoot van de levenslust en jongheid van deze lieve zuster en dat maakte Mark vrolijk. Lieve op haar beurt genoot van Marks verhalen. Ondanks zijn hoge leeftijd gedroeg hij zich zeker niet als een oude man en Lieve vond zijn oogopslag soms zelfs nog jeugdige ondeugd. Ze stak ook veel van zijn verhalen op, Lieve leerde van de wijsheid van de oudere man.

"Ik heb uw medicijnen, meneer Mark." Lieve moest erg wennen dat hij niet bij zijn achternaam genoemd wilde worden, maar bij zijn voornaam.

Dit was Lieve niet geleerd. Maar hij stond erop en dus had ze een uitweg gevonden door hem voortaan meneer Mark te noemen en dat vond hij oké. Hij vond het wel lief dat Lieve het in het begin lastig vond uit oog van respect. Het vertederde hem soms als haar wangen een beetje kleurden als ze hem bij zijn voornaam noemde. Maar nu was Lieve er een beetje aan gewend en zorgde het voor een wat nauwere band tussen de twee.

"Leg ze maar in het potje op mijn tafel, Lieve, dan neem ik ze straks in bij de boterham." zei hij.

"Is goed, ik doe ze in het potje voor u", antwoordde Lieve en liep naar de tafel, deed de medicijnen in het potje. "Kan ik verder nog wat voor u doen?"

"Als je straks tijd over hebt, dan zou ik je graag nog wat vertellen over vroeger. Ik zat laatst wat weg te mijmeren en ik denk dat jij dit verhaal wel kan waarderen. Maar alleen als je tijd hebt, hoor, meissie! "Als je het te druk hebt, komt het wel een andere keer", antwoordde Mark.

Lieve lachte naar hem en hij zag de kuiltjes in haar wangen verschijnen. Hij kon het niet laten om hier niet naar te kijken, de kuiltjes waren te leuk. Lieve had op haar beurt een binnenpretje om hoe hij haar zojuist had genoemd. Meneer Mark noemde haar 'meissie'. Lieve haar jeugdvriendje had haar altijd zijn 'meissie' genoemd.

De vergelijking tussen haar jeugdvriendje en meneer Mark lag qua leeftijd mijlenver uit elkaar. Meneer Mark had wel guitige ogen als hij haar 'meissie' noemde, hoewel hij het natuurlijk liefdevol bedoelde. Lieve haar jeugdvriendje zei dit altijd tegen haar, omdat zij toen zijn vriendinnetje was. Dus moest ze even terugdenken aan haar jeugdvriendje toen Mark haar 'meissie' noemde, het bracht warme gevoelens naar boven.

Lieve had een leuke tijd gehad met haar vriendje. Maar het was een jeugd-vriendje, het was een kalverliefde. Toen ze ouder werd, is het uitgegaan, omdat het niet de juiste match bleek. Lieve en haar jeugdvriendje waren hierna beide hun eigen weg gegaan.

Haar jeugdvriendje was al vader geworden ondertussen. Lieve daarentegen was nog niemand tegengekomen met wie ze haar leven wilde delen.

Ze was gewoon nog niet de ware tegengekomen.

Ze had nog wel contact met haar jeugdvriendje via WhatsApp, maar daar bleef het bij. Lieve had eigenlijk ook geen tijd voor een vriendje, ze was gewoon veel bezig met haar werk, daar haalde ze alle voldoening uit.

"Als ik straks tijd heb, kom ik bij u langs. Eet smakelijk voor straks", zei Lieve tegen hem, en hierna zei ze gedag en liep de kamer uit.

Mark zette zijn koptelefoon op en luisterde naar de jazzmuziek. Ontspannend wegzakkend door de muziek ging hij in zijn hoofd naar vroeger.

Hij zag zichzelf als jonge kerel die in de bouw aan het werk was. Mark had geen klagen van vrouwelijke aandacht, hij zag er goed uit.

Hij had golvende kastanjebruine haren en in zijn nek piepte wat krullende haren onder zijn helm uit. Mark was goed van postuur, zijn bovenarmen waren flink gespierd door de spullen die hij moest sjouwen in de bouw. Mark had bruine ogen en zijn huid was in de zomer mooi gebruind door de zon. Dat viel de plaatselijke dames ook op en dus had hij niet tekort aan aandacht.

Maar de ware had er nooit tussen gezeten, tot Marks grote verdriet. Hij had het er wel van genomen, zeg maar van de vrouwelijke aandacht. Hij had zijn jongeheer niet gebruikt om alleen mee te plassen. Hij was echter niet van de 'one-night stands' geweest, hij wilde eerst een meisje leren kennen alvorens er wat verder gebeurde op lijfelijk vlak.

Dat was een paar keer gebeurd, maar omdat het dan na een poosje toch niet de ware bleek te zijn, ging de relatie uit. Tot hij rond zijn veertigste uitvoerder werd en hij de moed een beetje opgaf om nog een gezin te kunnen stichten, keek Mark niet meer zo naar het vrouwelijk schoon.

Hij was een soort van verzadigd en richtte zich volledig op zijn werk. Veel van zijn vrienden en collega's hadden al kinderen en Mark gunde hen dit.

Hij had het zichzelf ook gegund, maar helaas. Daarbij kwam later de zorg van zijn ouders en dus was hij voor hij het wist te oud om überhaupt een gezin te kunnen stichten. Af en toe had hij nog wel een date, maar daar bleef het dan ook bij.

Mark had de helft van de cd geluisterd en had nu even genoeg van de jazz.

Hij wilde even wat anders en zette zijn koptelefoon af, liep naar zijn cd-kast en haalde een cd van Elvis eruit. Mark verruilde de cd en ging hierna weer in zijn stoel zitten.

Hij zette de koptelefoon weer op en genoot van de opzweepende muziek van Elvis.

Bij een rustig nummer zakte Mark wat weg en hij terugdacht aan de tijd dat hij nog jong was. Hij zat met zijn maten aan de tafel in een klein bruin café en dronk wat bier met hen.

Dat was een tijd waar hij zo nu en dan graag aan terug dacht. Het riep amusante en leuke taferelen bij hem op waar hij nu aan terug kon denken. Het gaf hem voldoening om over die tijd terug te mijmeren.

De muziek van Elvis klonk hem, naast zijn favoriete klassieke muziek, erg prettig in de oren. Mark was er verzot op om toen met enige regelmaat een concert te bezoeken, waaraan hij nu terugdacht, en meteen kwam er een moment in zijn gedachte bij hem op met een van zijn toenmalige vriendinnen. Dat maakte dat hij met een glimlach en wat melancholieke gevoelens aan die tijd terugdacht. Hij genoot intens van muziek luisteren en dat hij zich even kon terugtrekken van de buitenwereld. Hij roffelde wat met zijn vingers in de maat van het lied op de leuning van zijn stoel. Mark had dit vroeger ook vaak gedaan, hij roffelde met zijn vingers op tafel als hij de muziek in zijn hoofd voorstelde. Het ritme varieerde van hoog en dan weer naar een laag ritme en dat gaf hij weer met zijn vingers op de tafel, waardoor anderen in zijn omgeving hem soms een beetje jaloers aankeken, omdat hij zo genoot van zijn muziek. Sommige om hem heen begonnen het nummer te herkennen en de ene neuriede en de andere floot mee. Opeens was dit dus een klein orkest. Eenieder was nu mee aan het genieten met Marks muziekkeuze. Hij zag zichzelf ook weer staan als jonge kerel die met zijn maten en toenmalige vriendin bij een concert was. Het was een superavond. Hij had enorm gelachen en meegezongen en na het concert waren ze nog naar een café geweest om de avond af te sluiten. Het gekke was dat hij niet eens de naam van zijn toenmalige vriendin kon herinneren, die was niet blijven hangen. Wel dat ze lange blonde haren had, goed van postuur was en dat ze gek was op paardrijden. Daarnaast was ze erg met zichzelf bezig, vooral met hoe ze eruitzag, waardoor ze niet voldeed aan de verwachtingen die Mark had voor een relatie. Hij wilde geen ijdelruit. Mark vond het prima dat ze er verzorgd uit wilde zien, maar niet dat daar alles voor moest wijken. Mark voelde zich de buitenstaander en dus werkte het niet. Met melancholie dacht hij terug aan de tijd dat zijn maten hem hiervoor wilden waarschuwen. Bij het concert was zijn vriendin meer bezig geweest met hoe haar haar zat in plaats van dat ze